

[Pinstrup.]

de mange Hundrede Millioner Kroner, der kan blive Tale om, naar man tager Konsekvensen af dette Forslag?

Det radikale Parti, der særlig har gjort sig til af, at de er frihandelsvenlige og saa videre, er med til dette Forslag, og det faar være, de skal jo finde sig i enhver politisk Mishandling, der bliver budt dem: de har solgt sig til Socialdemokratiet, og det maa de tage Følgerne af, og det smerter mig ikke. Men at Dele af Landbruget gaar med til en saadan Politik, det forundrer mig, og det smerter mig.

Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer Hr. Holdgaard og Hr. Andreasen (Forsinge) har faaet nogen Godkendelse af en saadan Frontforandring fra deres Foreninger eller deres Bestyrelser, men det er jo i hvert Fald et afgjort Brud, en Utroskab mod det Programpunkt, vi hidtil har været enige om indenfor Landbruget. Vi har kunnet være uenige om meget, men det har vi i hvert Fald kunnet være enige om hidtil, at vi ikke vilde ind paa en saadan Understøttelses- og Beskyttelsespolitik, heller ikke naar det gjaldt Landbrugsprodukter.

Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Politik vil hævne sig og give det danske Landbrug ublide Kaar og usikker Grund at staa paa. Det hjælper vel ikke, men jeg vil alligevel gerne advare de ærede Medlemmer Hr. Holdgaard og Hr. Andreasen (Forsinge) mod at give deres Stemme til dette Forslag, der strider mod alt, hvad de før har sagt, og er noget, som jeg ikke tror de har faaet Mandat til fra deres Foreninger.

Frihandelsstandpunktet har Landbruget hidtil holdt fast ved. Det er sidst blevet manifesteret ved det store Møde i Odense 28. Juni 1926, hvor man vedtog en Resolution, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere et Par Linier af:

„Sluttelig udtaler Mødet, at det danske Landbrug vil fastholde det Frihandelsstandpunkt, som det har vedkendt sig og fulgt med Held gennem Menneskealdre. Mødet tager bestemt Afstand fra en Toldpolitik, der vil fordyre Fødemidler for den almindelige Befolkning, og ligeledes bestemt Afstand fra aktiv Handelspolitik, der rummer Fare for at føre os ind i Toldkrige til ubodelig Skade for Landbrugserhvervet.“

Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Holdgaard tale her, undrer det mig noget at se i Referaterne fra et Husmandsmøde i Hjørring sidste Lørdag, den 15. Marts, hvad det ærede Medlem har udtalt dér. Det ærede Medlem sagde her:

„Det, vi fra vor Side kræver, er kun Retfærdighed, men saa forlanger vi til Gengæld, at vi ingen Varefordyrelse vil have, vi har altid holdt vort Skjold blankt og holder Frihandelens Fane højt, selv i Modgangstider.“

Det bemærkelsesværdige, og det, som jeg vil nævne, er, at i det Øjeblik det ærede Medlem i Lørdags holdt den Tale for Husmændene i Hjørring, vidste han, at han var bundet og forpligtet til at stemme for den Anmærkning paa Finansloven, som vi nu drøfter, et Forslag, der fuldstændig er i Strid med de Ord, han udtalte til de vendsysselske Husmænd.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod den foreslaaede Anmærkning.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Finansudvalget for dets enstemmige Tilslutning til de Ændringsforslag, som jeg har stillet til Handelsministeriets Budget, og jeg takker de 3 Partier, der har ydet Tilslutning til den Tekstanmærkning, som jeg har foreslaaet til § 17 under Nr. 210. Desværre har det fjerde Parti, Venstre, ikke kunnet yde sin Tilslutning til denne Tekstanmærkning, og det beklager jeg, fordi jeg virkelig havde troet, at Venstre sammen med de øvrige Partier vilde have været med til at yde Sukkerroedyrkerne en Haandsrækning i den Krisetid, som dansk Sukkerroedyrkning nu er inde i.

Tekstanmærkningen gaar ud paa at bemyndige Handelsministeren til eventuelt — jeg siger udtrykkeligt: eventuelt — at yde et Tilskud til Sukkerroedyrkingen i Danmark i Kampagneaaret 1930—31. Det højeste Beløb, Staten kan komme til at udrede i Henhold til denne Anmærkning, er 1,2 Mill. Kr. Beløbet kan blive mindre, og det kan ogsaa gaa saaledes, og forhaabentlig vil Tingene forme sig saaledes, at Staten overhovedet ikke kommer til at yde noget Beløb til Sukkerroedyrkerne. Det beror imidlertid paa, hvorledes Sukkerpriserne Verden over vil blive, om de kan rette sig noget i Forhold til, hvad de er nu og har været i den sidste Tid.

Sukkerpriserne er i Øjeblikket saa ekstraordinært lave, at man skal helt tilbage til Aaret før Brüsseler-Konventionen blev vedtaget, for at finde noget tilsvarende, og de lave Sukkerpriser er jo i høj Grad til Skade for de danske Sukkerroedyrkere. Under Krigen blev Sukkerroedyrkingen i Europa halveret, og samtidig fik Sukkerproducenterne en Fordel, en Fordel, som de senere har kunnet udnytte gennem videnskabelige Forsøg. Denne Produktion har